

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

11th of Nissan	י"א ניסן
Blessing of the honor of the holiness of the Rebbe, may he live and be well	ברכת כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א
to the Anash (members of the Chassidic community)	לאנ"ש
who had blessed him	שיהיו שברכו אותו
[with the] light [of the] day, Tuesday, 11th of Nissan, year 5751 (1991)	אור ליום ג', י"א ניסן ה'תנש"א
— after the evening prayer —	- לאחר תפלת ערבית-
(א)	
Just as in the Torah, the order is that in what the <i>Piyim</i> , etc., "He opened for them..." (Yerushalmi Megillah 4:1) —	כשם שבתורה הסדר הוא שבמה שפנים כו' פתח להם . כו"י
— so too it must be among the Children of Israel, that in what is "Sim" (he placed), after that is the continuation and beginning and opening of the matter that follows, in a manner of a drawn-out effect (continuation) —	כמו-כן צריך להיות אצל בני-ישראל, שבמה שסיום נעשה אחר-כך ההמשך והתחלת ופתיחת הענין שלאחריו זה באפן של פעולה נמשכת
(until — for all the years altogether).	(עד — על כל השנים כלם)
Since now they concluded with "ואני אברכם" — I shall bless them," He also "opened for them" in this matter:	היות שסימו עתה עם ואני אברכם" פתח להם" גם ב:ענין זה
"ואני אברכם" — And I shall bless them": The Holy One, blessed be He, says in the Torah (and a verse never departs from its simple meaning),	ואני אברכם": הקדוש-ברוך-הוא אומר בתורה (ואין), (מקרא יוצא מידי פשוטו
that He Himself will bless all those who bless,	"שהוא עצמו יברך את כל המברכים
and with the blessing of the Holy One, blessed be He — from His full, open, holy, and wide hand,	ובברכתו של הקדוש ברוך הוא - מידו המלאה הפתוחה, הקדושה והרחבה
without any measure or limitation in place or in time,	בלי שום מדידה והגבלה במקום ובזמן
and therefore this comes immediately — truly,	ובמילא הרי"ז בא תכף ומיד -ממש
and together with this "ואני אברכם" — I shall bless them" —	— "ויחד עם זה ואני אברכם
since this is above any measure and limitation (from "Ani" — the Holy One, blessed be He, Himself),	כפי שזה למעלה ממדידה והגבלה (מאני", הקדוש-ברוך-הוא עצמו

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

it is drawn forth (blessing as in the sense of drawing down) to the Children of Israel below,	הַרְיִיזָה נְמִשָּׁךְ (בְּרָכָה מְלִשּׁוֹן הַמְשָׁכָה) לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל, לְמַטָּה
and in a way of "אֲבָרְכֶם — I shall bless them" (plain, without details) —	(וּבְאֶפֶן שֶׁל אֲבָרְכֶם" (סְתֵם, בְּלִי פְרָטִים
that this includes all the blessings,	,שְׁזָה - כָּל הַבְּרָכוֹת
to every single one of Israel and to the entire Jewish people,	,לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְלְכָלל יִשְׂרָאֵל
both in general matters and in particular matters,	,הֵן בְּעִנְיָנִים כְּלָלִיִּים וְהֵן בְּעִנְיָנִים פְּרָטִיִּים
and down to the most particular of particulars.	.וְעַד לְפְרָטֵי פְרָטִים
That is to say, that "וְאֲנִי אֲבָרְכֶם — I shall bless them" includes two elements, two extremes:	:כְּלוּמַר, "וְאֲנִי אֲבָרְכֶם" כּוֹלֵל שְׁנֵי עִנְיָנִים, שְׁנֵי קְצוֹת
from "Ani" (the Holy One, blessed be He, Himself) that is above all measure and limitation,	מֵאֲנִי" (הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶצְמוֹ) שֶׁלֹּמַעְלָה מִכָּל, מְדִידָה וְהִגְבָּלָה
becomes "Avarchem" — a blessing and a drawing down to the Children of Israel below.	.נַעֲשֶׂה אֲבָרְכֶם", בְּרָכָה וְהַמְשָׁכָה לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה
And in every blessing and drawing down, two elements are required: that the blessing come from a place that is higher than the limitations of the one being blessed — from beyond his very self (which is why he requires the blessing), and simultaneously, that it be drawn into the one being blessed in his inner being, according to his matter and his need.	וּבְכָל בְּרָכָה וְהַמְשָׁכָה נִדְרָשִׁים שְׁנֵי עִנְיָנִים: שֶׁהַבְּרָכָה תָּבוֹא מִמָּקוֹם שֶׁלֹּמַעְלָה מִהִגְבָּלוֹת שֶׁל הַמְתַּבָּרֵךְ מֵעַד־עֶצְמוֹ שֶׁלֹּכֵן הוּא זָקוּק לְבְּרָכָה), וְיֵחָד עִם זֹאת שְׁזָה יוֹמֵשׁ בְּמַתַּבָּרֵךְ בְּפָנִימִיּוֹתוֹ, לְפִי עִנְיָנוֹ וְהַצְטָרְכוֹת שֶׁלוֹ.
(ב)	
B. The blessing of the Holy One, blessed be He ("And I shall bless them") — includes both of these aspects: (1) a blessing that is higher than measurement and limitation, and (2) that is drawn down to each and every one of Israel below — is especially emphasized in the prayer and blessing of Moshe at the beginning of Psalm 90 in Tehillim, the first of the eleven Psalms, where Moshe said —	בְּרַפְת הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (וְאֲנִיאֲבָרְכֶם") - וּבְשְׁנֵי - הָעִנְיָנִים: (א) בְּרָכָה שֶׁלֹּמַעְלָה מִמְדִּידָה וְהִגְבָּלָה, (ב) שֶׁנִּמְשָׁכָה לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה - מְדַגְּשֶׁת בְּמִיָּחָד בְּתַפְלַת וּבְרַפְת מִשָּׁה בְּהַתְחַלַּת מִזְמוֹר צְדִי"ק". "בְּתַהֲלִים" הָרָאוֹן מִבֵּין אֶחָד עֶשְׂרֵי מִזְמוֹרִים
"A prayer of Moshe, the man of G-d," and concludes (in the prayer of Moshe): "And may the pleasantness of Hashem our G-d be upon us, and the work of our hands establish upon us, and the work of our hands — establish it."	שְׁמִשָּׁה אֶמְרָם - שֶׁמִּתְחִיל: תַּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים", וּמִסִּתָּמִים (בְּתַפְלַת מִשָּׁה) וְיֵה נַעַם ה' אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ וְהַמְשָׁכָה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וְהַמְשָׁכָה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Being that it is a prayer ("A prayer of Moshe") — it is also a blessing — of Moshe, the man of G-d, it is understood that it contains the power of (a blessing from) "Elokim," in the manner of (so to speak) "And I (the Holy One, blessed be He, Himself) shall bless them."	בהיותה תפלה (תפלה למשה) – וגם ברכה – של משה איש האלקים, מובן שיש בה את הכח (ברכה מ) אלקים" 15, על דרך (כביכול) ואני, (הקדוש ברוך הוא עצמו) אברכם
As is emphasized in the content of the prayer and the blessing, and in its conclusion: "And may the pleasantness of Hashem our G-d be upon us," — that "upon us" refers to each and every one of Israel and upon all of Israel will be the revelation of "the pleasantness of Hashem our G-d," which this "pleasantness" (the supernal pleasantness) is the "Darba d'Atik," the inner essence of Atik — even up to His Essence, blessed be He ("Ani," "Ani avarchem").	וכמדגש בתוכן התפלה והברכה, ובסיומה 16 ויהי נעם--ה' אלקינו עלינו, שעלינו - על כל-אחד ואחד מישראל ועל כלל ישראל יהיה הגלוי נעם ה' אלקינו, שנעם" 17 (נעם עלאה) הוא הדרבא דעתיק, ופנימיות עתיק, עד - עצמותו יתברך 18 (אני, אני אברכם),
And that this be drawn into "Me'on" (the same letters as "Noam"), Malchus, down into "the work of our hands," and the power for this comes from "A prayer of Moshe, the man of G-d" — the prayer of a wealthy one, which reaches His very Essence, blessed be He.	ושזה יומשך במעון" (אותיות נועם), מלכות, עד במעשה ידינו, והכח על זה בא מתפלה למשה איש האלקים, תפלת עשירו, שמגיעה בעצמותו יתברך 22
Therefore, it is understood that this will be a blessing that is above all measure and limitation in space and in time, since it comes from Moshe, the man of G-d, and in the manner of "the pleasantness of Hashem our G-d be upon us."	ולכן מובן שיהי ברכה שלמעלה מכל מדידה והגבלה במקום וזמן, כיון שבאה ממשה איש האלקים" ובאפן "דנעם ה' אלקינו עלינו
And as is understood from this — that in this blessing Moshe blessed the Children of Israel, that the Divine Presence should rest in the Mishkan: "May it be [His] will that the Shechinah rest in the work of your hands. And may the pleasantness of Hashem our G-d be upon us..." — and in a manner of "establish it upon us..." — this reinforces in a foundational way: with constancy, forever and ever (as explained in the Tanya that "the Shechinah dwells" — this is in permanence and eternity),	וכפי שמובן מכך שבברכה זו ברח משה את בני-ישראל שתהיה השכינה במשכן -יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, ויהי נעם ה' אלקינו עלינו גו", ובאפן דכוננה עלינו גו", מחזק באפן יסודי — בקביעות, לעד ולנצח נצחים (כמובן מהפריש בתנ"א "בשכינתא שריא", שזהו בקביעות ונצחיות
"And I shall dwell (permanently) among them" — within every single individual of Israel.	ו וישכנתי (בקביעות) בתוכם", בתוך כל אחד ואחד מישראל 27
[And it can be said that the power for this comes from the fact that this blessing is from Moshe, the man of G-d, that specifically from the Holy One, blessed be He, comes the power to effect the resting of the Shechinah in a manner that is permanent and eternal.]	ויש לומר שהכח לזה בא מכך שברכה זו היא ממשה איש האלקים, שדוקא מהקדוש ברוך הוא בא הכח [לפעל השקאת השכינה באפן של קביעות ונצחיות

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And based on this it emerges that in “A prayer of Moshe...” are emphasized the two aspects mentioned above (in “And I shall bless them”) which are required in a blessing: along with the fact that “A prayer of Moshe, the man of G-d” is a blessing that is above all measure and limitation — it is a blessing that is drawn from Moshe to each and every one of Israel, and a general blessing — the blessing that the Shechinah rest in the work of your hands.	ועל־פִּי־זוֹה נִמְצָא שְׁבִתְפִלָּה לְמֹשֶׁה גו' מְדַגְּשִׁים שְׁנֵי הָעֲנָנִים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל (בְּזֶאֱנִי אֲבָרְכֶם) שְׁנֵי דְרָשִׁים בְּבִרְכָּה: בְּיַחַד עִם זֶה שְׁתִּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" הִיא בְּרִכָּה שֶׁלְמַעְלָה מִכָּל מְדִידָה וְהַגְבָּלָה – הֲרִי" הִיא בְּרִכָּה שֶׁנִּמְשָׁכֶת מִמֹּשֶׁה לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְרִכָּה כְּלָלִית – הַבְּרִכָּה שֶׁתִּשְׁרָה שְׁכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם" 26
(ג)	
C. And it may be said even further: the power and the manner in which the blessings of the Holy One, blessed be He, are drawn to the Children of Israel below is through Moshe Rabbeinu — the faithful shepherd of all the Children of Israel (in every generation), through whom all influence is drawn to the Children of Israel, and he is the intermediary who connects between Hashem and you.	וְיֵשׁ לוֹמַר יִתְרָה מִיּוֹ: הַכֹּחַ וְהָאֶפֶן בּוֹ הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ הוּא נִמְשָׁכוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה הוּא עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ – הַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן שֶׁל כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל 29 (בְּכָל הַדּוֹרוֹת), שֶׁעַל יְדוֹ נִמְשָׁכוֹת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהוּא הַמְּצַע הַמְּחַבֵּר בֵּין ה' וּבְנֵיכֶם" 31
For in being an intermediary, he contains both aspects which he unites.	שְׁבִתְהִיּוֹתוֹ מְצַע יֵשׁ בּוֹ מִשְׁנֵי הָעֲנָנִים שֶׁהוּא מְחַבְרֶם 32
As our Sages, of blessed memory, say regarding “אִישׁ הָאֱלֹקִים — the man of G-d” (wt: <i>Bereishis Rabbah</i> 21:5): from his midpoint and below — man; from his midpoint and above — G-d. Moshe includes within him both aspects: both as he is in the model above (from his midpoint and above — “הָאֱלֹקִים”), and as he is in the model of the Jewish people below (from his midpoint and below — “אִישׁ”).	כְּפִי שְׁתַּכְמִּינוּ ל' אוֹמְרִים עַל אִישׁ הָאֱלֹקִים" - מְחַצִּי וְלְמַטָּה אִישׁ מְחַצִּי וְלְמַעְלָה הָאֱלֹקִים". מֹשֶׁה יֵשׁ בּוֹ אֶת שְׁנֵי הָעֲנָנִים - הֵן כְּפִי שֶׁהוּא בְּדִגְמָא שֶׁלְמַעְלָה (מְחַצִּי וְלְמַעְלָה הָאֱלֹקִים"), וְהֵן כְּפִי שֶׁהוּא בְּדִגְמַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ("לְמַטָּה (מְחַצִּי וְלְמַטָּה אִישׁ
And in having both of these elements, Moshe has the power of “הַתְּפִלָּה לְמֹשֶׁה — a prayer of Moshe” to draw down the blessings of the Holy One, blessed be He, as they are beyond all measure and limitation — “וְאֲנִי אֲבָרְכֶם” (wt: <i>Bamidbar</i> 6:27), to the Children of Israel as they are souls in bodies below — in the state of “אִישׁ.”	וּבִהְיוֹת בּוֹ שְׁנֵי עֲנָנִים אֵלּוּ יֵשׁ לְמֹשֶׁה הַכֹּחַ דְּתִפְּלָה לְמֹשֶׁה" - לְהוֹרִיד אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא כְּפִי שֶׁהֵן לְמַעְלָה מִמְּדִידָה וְהַגְבָּלָה (וְאֲנִי אֲבָרְכֶם) 34 לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּפִי שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת בְּגוּפִים לְמַטָּה (בְּבִחְיִנַת "אִישׁ").

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

[More specifically — one may say this is the difference between “Moshe” and “the man of G-d”: “אִישׁ הָאֱלֹקִים” indicates the fusion of the human aspect (“אִישׁ”) with the Divine Name “Elokim” (numerically equivalent to “הַטֵּבֶע” — nature), G-dliness as it relates to the world (and the created man), who was created through the Name “Elokim” (wt: <i>Bereishis 1:1</i> — “בְּרֵאשִׁית בְּרָא” — “אֱלֹקִים...”). In contrast, “Moshe” is connected with the Name “מה” — the Name Havayah (wt: <i>Zohar III:231a</i>), which is above creation.]	ובכפרטיות יותר — יש לומר שזהו החלוק בין משה" [ואיש האלקים]: איש האלקים מורה על החבור דבחינת איש עם שם אלקים (בגימטריא הטבע), אלקות שפערך הבריאה (והאיש הנברא), שנברא בשם אלקים (בראשית ברא אלקים גו'). מה שאין כן משה קשור עם שם מ"ה, שם הוי" 36, שלמעלה מהבריאה].
According to this, we find that the Psalm “A prayer of Moshe...” — in addition to being Moshe’s prayer and blessing for the Children of Israel — is a most general concept: the prayer and blessing of the Nasi — Moshe — which includes all prayers and blessings. Through the prayer of “Moshe, the Nasi of Israel” — for the Nasi is everything — all the blessings from the Holy One, blessed be He, are drawn below, in every particular and fine detail.	לפי זה נמצא שהמזמור תפלה למשה - נוסף לזה שקאי על התפלה דמשה על בני ישראל ובכרת משה לבני ישראל - הוא ענין כללי ביותר: תפלת ובכרת הנשיא - משה, שכוללת את כל התפלות והברכות כלם; על ידי תפלה למשה, נשיא ישראל, שהנשיא הוא הכל, נמשכות כל הברכות מהקדוש ברוך הוא למשה, בכל הפרטים ופרטי פרטים.
(ד)	
D. And even more: in order that the blessings of the Holy One, blessed be He (which are beyond all measure and limitation) be absorbed internally within the Children of Israel, it is understood that they too must possess something of these two aforementioned elements — “אִישׁ” and “אֱלֹקִים.”	ויתרה מיו: בכדי שהברכות שלהקדוש ברוך הוא (שלמעלה ממדידה והגבלה) יקלטו בפנימיות אצל בני ישראל, מוכן שגם אצלם צריכים להיות מעין שני (“הענינים הנזכרים” לעיל (דאיש) ודהאלקים),
And it may be said, based on what is known — that within every single Jew there is an aspect of Moshe (wt: <i>Tanya, Chapter 42</i>), as explained in the Gemara on the verse “And now, Israel, what does Hashem your G-d ask of you but to fear...” (Devarim 10:12): is fear such a small thing? Yes — relative to Moshe it is a small thing (wt: <i>Berachos 33b</i>).	ויש לומר, על פי הידוע שלכל אדם ואדם מישראל יש בחינת משה שבו, כמוכר מדברי הגמרא על הפסוק ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך, אטו יראה מלתא זוטרתא היא? אין, "לגבי משה מלתא זוטרתא",

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And since in every soul of Israel there is something of Moshe Rabbeinu, peace be upon him — therefore, just as these qualities were present in Moshe, and for him it was considered a small matter, so too this becomes a “small matter” for every single Jew — men, women, and children — until the end of all generations. And this has an actual effect in his service, as the verse continues: “to walk in all His ways... to love Him... to observe His mitzvos...” (Devarim 10:12–13).	ובין שכל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבנו-עליו השלום, לכן, כשם שענינים אלו היו אצל משה, שאצלו הרי-זה זוטרתו, כך נעשה זה זוטרתו אצל כל-אחד ואחד מישראל (אנשים נשים וטף עד סוף כל הדורות), עד שזה פועל עליו בעבודתו בפעל כהמשך הכתוב (ועתה ישראל גו'') ללכת בכל דרכיו ולא תהבה אותו ולעבד את ה' אלקיך גו' לשמר את מצוות ה' גו'
And from this it is understood, that just as by Moshe there are the two elements — of “איש” and “האלקים” (through which he is the intermediary that connects between the blessings above and the Children of Israel below), similarly, there exists “a mere trace and spark of it” (wt: <i>Zohar III, 273b</i>) within every single one of Israel (as will be explained below), and this gives him the ability to receive the blessings in completeness.	ומזה מובן, שעל-דרך שאצל משה ישנם שני הענינים דאיש ודהאלקים (שעל-די זה הרי-הוא המקצוע המחובר בין הברכות שלמעלה ובני-ישראל למטה), על-דרך-זה ישנו אפס קצהו ושמץ מנהו אצל כל-אחד ואחד מישראל (כדלקמן), שזה נותן לו את הכח לקבל את הברכות בשלמות.
Based on this, it is even more understood how the Psalm 90, “תפלה” — includes all blessings entirely: because in addition to the fact that through the “prayer of Moshe” all blessings are drawn to the Children of Israel below, the aspect of Moshe exists within every Jew.	על-פי-זה מובן עוד יותר, כיצד מזמור צדי"ק תפלה למשה כולל את כל הברכות כלם כיון שנוסף לזה שעל-די תפלה למשה נמשכות כל הברכות לבני-ישראל למטה, ישנה בחינת משה בכל אחד מישראל.
And consequently, the “prayer of Moshe” includes all the Children of Israel, and the content of the Psalm expresses and reflects the content and service of the Children of Israel themselves in all their matters — since Moshe is the “Raaya Meheimna” [= the faithful shepherd] of all Israel (as mentioned above), and the aspect of Moshe is present in every single one of Israel.	ובמילא (תפלת) משה כולל את כל בני-ישראל, ותכן המזמור מבטא ומשקף את (התכן והעבודה ד) בני-ישראל עצמם בכל עניניהם (כיון שמשה הוא רעיא מהימנא [=רועה נאמן] דכל בני-ישראל (כנזכר לעיל), (עד שבהינת משה ישנה בכל-אחד ואחד מישראל).
Until the point that “תפלה למשה” has an actual effect upon him in his own avodah (as mentioned above), Moshe gives the power that all the matters of this Psalm — beginning from the very idea of “a prayer of Moshe, the man of G-d” — will be drawn into every single Jew.	עד שתפלה למשה פועלת עליו בעבודתו בפעל (כנזכר לעיל), משה נותן את הכח שכל הענינים דמזמור זה, מתחיל מעצם הענין דתפלה למשה איש האלקים, ומשכו לכל-אחד ואחד מישראל.
(ה)	

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And this will be understood based on the explanation of the double expression (and concept) in Psalm 90 — the doubling is both in the one who blesses (at the beginning of the Psalm): “(A prayer of) Moshe” and “the man of G-d,” and also in the blessing itself (at the end of the Psalm): “And the work of our hands establish upon us,” and “and the work of our hands — establish it.” (wt: <i>Tehillim 90:17</i>)	וַיִּבְרָךְ זֶה עַל־פִּי הַבְּאוּר בְּכַפְלֵהֶלְשׁוֹן (וְהַעֲנִין) בְּמִזְמוֹר צִדִּי"ק – כָּפַל הוּא בְּמִבְרָךְ (בְּתַחֲלַת הַמִּזְמוֹר): (תְּפִלָּה לְ) מֹשֶׁה, וְאִישׁ הָאֱלֹקִים, וְהוּא בְּהִבְרָכָה עֲצֻמָּה (בְּסִיּוּם הַמִּזְמוֹר): וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָהוּ 45
A reflection of the concept of “אִישׁ הָאֱלֹקִים” — “from his midpoint and downward, man; from his midpoint and upward, G-d” (wt: <i>Bereishis Rabbah 21:5</i> , as said of Moshe) — exists in every single one of Israel, in the aspect of the “Moshe within him.”	מֵעֵין הָעֲנִין דְּאִישׁ הָאֱלֹקִים, מִחֲצִיו וּלְמַטָּה אִישׁ מִחֲצִיו וּלְמַעְלָה הָאֱלֹקִים (שִׁשְׁנָאֵמַר בְּמִשְׁנָה) – יִשְׁנֹו בְּכָל־אַחַד וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּבַחֲיִנַת מֹשֶׁה שָׂבוּ
And generally speaking — every single one of Israel is comprised of two parts: soul and body. And his soul is literally a “part of G-d from above” (wt: <i>Iyov 31:2, Tanya Chapter 2</i>), in the manner of “Elokim”; while his body is connected with the aspect of “אִישׁ” — something that has existence and is created.	וּבְכָל־לוֹת – שְׁכָל־אַחַד־וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל מִתְחַלֵּק לְשְׁנֵי חֲלָקִים: נִשְׁמָה וְגוֹף, וְנִשְׁמָתוֹ הִיא חֵלֶק אֱלֹקִים מִמַּעַל מִמָּשׁ, עַל־דֶּרֶךְ הָאֱלֹקִים; וְגוֹפּוֹ קָשׁוּר עִם בְּחִינַת אִישׁ, יֵשׁ וְנִבְרָא
And more specifically — this is the distinction between “Moshe” and “the man of G-d” (as mentioned earlier in section Gimme!): “אִישׁ הָאֱלֹקִים” indicates the fusion of the aspect of “man” (the body) with the Divine Name “Elokim” (numerically equivalent to “הַטְּבַע” — nature). In contrast, “Moshe” is connected with the Name “מֶה” — Havayah (wt: <i>Zohar III:231a</i>).	וּבְפִרְטִיּוֹת יוֹתֵר – הִרְיָזָה הַחֲלוּק בֵּין מֹשֶׁה וְאִישׁ הָאֱלֹקִים (כְּנֻזְכָּר־לְעֵיל סְעִיף־ג): אִישׁ הָאֱלֹקִים מוֹרָה עַל הַחֲבוּר דְּבַחֲיִנַת אִישׁ (הַגּוֹף) עִם שֵׁם אֱלֹקִים (בְּגִימָטְרִיָּא הַטְּבַע). מֶה־שְּׂאִי־ן כֵּן מֹשֶׁה קָשׁוּר עִם שֵׁם מֶה – הוּא
And these two elements are present within every single one of Israel — in the aspect of the “Moshe within him”: two levels in his soul — the “Yisrael” aspect of his soul, which is connected with the Name Havayah (“Hashem’s portion is His people” — wt: <i>Devarim 32:9</i>), and the “Yaakov” aspect of his soul, which is connected with the Name “Elokim” (Yaakov is “עֵקֵב” — that the yud of the Name Havayah is drawn down into the heel, and “his hand (yud) was holding the heel of Esav” — wt: <i>Bereishis 25:26</i>).	וּשְׁנֵי עֲנִינִים אֵלּוּ נִמְצָאִים אֶצֶל כָּל־אַחַד־וְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל (בְּבַחֲיִנַת מֹשֶׁה שָׂבוּ): שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת בְּנִשְׁמָתוֹ – בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל שָׂבוּ, שְׁקֻשּׁוּרָה עִם שֵׁם הוּא (חֵלֶק הוּא עֲמוֹ), וּבְחִינַת עֵקֵב שָׂבוּ, הַקָּשׁוּרָה עִם שֵׁם אֱלֹקִים (עֵקֵב הוּא י' עֵקֵב, כְּפִי שֶׁהָיָה יוֹד דְּשֵׁם הוּא מִשְׁתַּלְשֵׁל בְּבַחֲיִנַת עֵקֵב, וְיָדוֹ (אוֹתִיּוֹת יוֹד) אֲחֻזָּת בְּעֵקֵב עֲשׂוֹ
And from this comes the distinction between the soul (which stems from the Name Havayah) and the body (which stems from the Name Elokim) — until this extends all the way downward to the distinction of: “From his midpoint and below — man,” and “from his midpoint and above — G-d.”	וּמִזֶּה נּוֹבֵעַ הַחֲלוּק בֵּין הַנִּשְׁמָה (מִשֵּׁם הוּא) וְהַגּוֹף (מִשֵּׁם אֱלֹקִים), עַד שֶׁמִּזֶּה מִשְׁתַּלְשֵׁל כּוֹי לְמַטָּה הַחֲלוּק בֵּין מִחֲצִיו וּלְמַטָּה אִישׁ וּמִחֲצִיו וּלְמַעְלָה הָאֱלֹקִים

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Just as within a Jew there exist the two dimensions of “Moshe” and “the man of G-d” — so too is it in his service: in “the work of our hands” (maaseh yadeinu); as emphasized in the doubling of “maaseh yadeinu” at the conclusion of the psalm (wt: <i>Tehillim</i> 90:17): “And the work of our hands, establish upon us,” and “and the work of our hands — establish it.”	כָּשֶׁם שְׁפִיחֵי יְשָׁנָם שְׁנֵי הָעֲנִינִים דְּמֹשֶׁה וְאִישׁ הָאֱלֹקִים - כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּעִבּוּדָתוֹ, בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו, וְכַמְדָּגֵשׁ בְּהַכְפֵּל דְּמַעֲשֵׂה יָדָיו בְּסִיּוֹם הַמְזֻמָּר (וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָה עָלָיו וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָה)
The service in matters of holiness — “from his midpoint and upward”; and the service in matters of mundane or permissible matters (worldly matters) — “from his midpoint and downward.”	הָעִבּוּדָה בְּעֲנִינֵי קִדְשָׁהּ - מִחֲצִיּוֹ וְלַמַּעְלָה; וְעִבּוּדָה - בְּעֲנִינֵי רְשׁוּת וְחֵל (עֲנִינֵי הָעוֹלָם) - מִחֲצִיּוֹ וְלַמַּטָּה
And in general: the service with himself — “from his midpoint and upward,” and the service of refining the world — “from his midpoint and downward.”	וּבְכָל־לְוִי הָעִבּוּדָה עִם עַצְמוֹ (מִחֲצִיּוֹ וְלַמַּעְלָה), (וְהָעִבּוּדָה בְּבִירוֹר הָעוֹלָם (מִחֲצִיּוֹ וְלַמַּטָּה)
And it may be said, that the power to effect (blessing and drawing down) in both forms of service comes from Moshe Rabbeinu — the aspect of Moshe within every person.	וְיֵשׁ לוֹמֵר, שֶׁהַכֹּחַ לַפַּעַל (בְּרִכָּה וְהַמְשָׁכָה) בְּשְׁנֵי אֲפָנֵי הָעִבּוּדָה - בָּא מִמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ, בְּחִינַת מֹשֶׁה שֶׁבָּכָל אָחָד
Through the fact that the Jew possesses the “aspect of Moshe,” which includes both dimensions of “Moshe” and “the man of G-d” (soul and body), this gives him the power to act with completeness — in a manner of “כוֹנֵנָה” — in both forms of service: both the service in holy matters and the service in refining the world — the realm of mundane made pure for holiness (wt: <i>Avodah Zarah</i> 3a).	עַל־יְדֵי זֶה שִׁיחֵי יֵשׁ בּוֹ אֶת (בְּחִינַת מֹשֶׁה, שֶׁכְּלוּלָה מִשְׁנֵי הָעֲנִינִים דְּמֹשֶׁה וְאִישׁ הָאֱלֹקִים) (נִשְׁמָה וְגוֹרָם), הָרִי" זֶה נוֹתֵן לוֹ אֶת הַכֹּחַ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁלְמוֹת - בְּאֶפֶן כּוֹנֵנָהוּ" - אֶת שְׁנֵי אֲפָנֵי הָעִבּוּדָה, הֵן הָעִבּוּדָה בְּעֲנִינֵי קִדְשָׁהּ, וְהֵן הָעִבּוּדָה בְּבִירוֹר הָעוֹלָם (בְּבִחִינַת חֲלִין שְׁנַעֲשׂוּ עַל טְהֵרַת הַקִּדְשׁ
(1)	
An example of this — we find in the matter of Shabbos :	דְּגָמָא לָזָה - מְצִינוּ בְּעֲנֵין הַשַּׁבָּת
On the verse “A Psalm, a song for the day of Shabbos” (wt: <i>Tehillim</i> 92:1) — which comes as the continuation of the eleven Psalms that Moshe said — our Sages of blessed memory say: “The occupation of Shabbos is double” (עֵיִסְקָא דְּשַׁבְּתָא כְּפֹל).	עַל־הַפְּסוּק מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת"59 (בְּהַמְשָׁךְ הִ"א מְזֻמָּרִים שְׁאָמַר מֹשֶׁה) אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ"ל עֵיִסְקָא דְּשַׁבְּתָא כְּפֹל.
And it is explained in many places that this doubling (of the “occupation of Shabbos”) corresponds to the two levels of Shabbos: the eve of Shabbos (Friday night) and the day of Shabbos (Shabbos day); rest in contrast to effort, and rest in essence — in the manner of the distinction between the Name “Elokim” (G-dliness in relation to creation) and the Name “Havayah” (G-dliness beyond creation).	וּמִבְּאֵר בְּכַמְּהָ-מְקוֹמוֹת שֶׁכָּפֵל זֶה (דְּעֵיִסְקָא דְּשַׁבְּתָא) הוּא כְּגֹד שְׁתֵּי הַדְּרָגוֹת דְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא [=לֵיל שַׁבָּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת], מְנוּחָה בְּעֶרְבֵי הַיְגִיעָה וּמְנוּחָה בְּעֶצֶם, עַל־דֶּרֶךְ הַחֲלוּק בֵּין שְׁם אֱלֹקִים (אֱלֹקוּת בְּעֶרְבֵי הַבְּרִיאָה), וְשֵׁם הַיְ' (אֱלֹקוּת שְׁלַמְעֵלָה מִהַבְּרִיאָה).

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Based on this, one can say that this is the meaning of the doubling at the end of the Psalm : on the day of Shabbos, when “May the pleasantness of Hashem our G-d be upon us” is present, there is a complete twofold perfection — resembling the perfection that is brought about through “a prayer of Moshe,” which is connected with Shabbos:	ועל-פי-זה יש-לומר שזהו הפסל בסיום המזמור: ביום השבת, כאשר ישנו הוי' נעם ה' אלקינו עלינו, נעשית שלמות כפולה [בדגמת השלמות שנפצלת]: על-ידי תפלה למשה, הקשורה עם שבת
“And the work of our hands, establish upon us” — perfection of essential rest , and “the work of our hands — establish it” — also the perfection of rest in relation to labor during the weekdays (“And the heavens and the earth were completed...” – wt: <i>Bereishis 2:1</i>).	ומעשה ידינו כוננה עלינו - השלמות דמנוחה בעצם, ומעשה ידינו כוננהו - גם השלמות דמנוחה בערך היגיעה בימי החל (ויכלו השמים והארץ וכל צבאם"62)
[Additionally, since from Shabbos all days are blessed (wt: <i>Zohar II, 63b</i>), the labor on the weekdays that follow is also elevated].	נוסף על-זה ששבת מנה מתברכין בלהו יומין [=ממנו] מתברכים כל הימים] גם העבודה בימי החל שלאחר זה.
And more generally: “Establish it — in the work of our hands” refers to the weekday labor , and “the work of our hands, establish upon us” — to the day of Shabbos , when “all your work is done” (wt: <i>Shemos 20:9, Rashi ad loc.</i>).	ובכללות יותר: כוננהו במעשה ידינו" דימי החל, ומעשה ידינו כוננה עלינו" ביום השבת, כאשר כל מלאכתך עשויה
(ז)	
And additionally, this concept is also hinted at in the doubling in “A Psalm, a song for the day of Shabbos” — “a doubled mizmor” (<i>Shabbos 118a</i>):	ולהוסיף, שענין זה מרמז גם בהפסל דמזמור שיר (ליום השבת), מזמור כפול"60
The distinction between “mizmor” and “shir” is that “mizmor” is with an instrument, and “shir” is with the mouth. And in spiritual service: “song” with the mouth signifies the radiance of light (of the influencer), and “mizmor” with an instrument — is the vessel (the recipient).	החלוק בין מזמור" ושיר" הוא, דמזמור הוא בכלי ושיר הוא בפה". ובעבודה רוחנית: שיר בפה מורה על הדרבא של אור (המשפיע), ומזמור בכלי — הוא הכלי (המקבל).
And in the manner of the distinction between the light of the soul (from the Name Havayah, “Moshe”) and the vessel — the body (from the Name Elokim, “the man of G-d”).	ועל-דרך החלוק בין אור הנשמה (משם הוי', משה") ("וכלי הגוף (משם אלקים, איש האלקים
And although also the vessel and the body are “the man of G-d” — which is a holy name of the Holy One, blessed be He (<i>Zohar I, 122a</i>), nevertheless, this is (like a shield) in concealment, since the intention is that the Jew should reveal this through his service — “the work of our hands,” not bread of shame (unearned bread), G-d forbid.	ואף-על-פי שגם הכלי והגוף הוא איש האלקים", שהוא שם קדוש של הקדוש-ברוך-הוא 68 – מכלי-מקום הרי-זה (כמגן) בהעלם, כיון שהכונה היא שיהודי יגלה זאת על-ידי עבודתו (מעשה ידינו", לא נהמא דכסופא [=להם בושה, חנם] חס ושלום

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

[That is:] that the light of the soul should radiate in the body, that his soul should affect and refine his body, until it is revealed that the body is a vessel for the light of the soul — a literal portion of G-d from above (Iyov 31:2, Tanya Chapter 2), from the Name Havayah.	דגלוי אור הנשמה בהגוף, שהנשמה שלו תפעל ותעבד את הגוף, עד שתגלה שהגוף הוא כלי לאור הנשמה, 'חלק אלוהה ממעל ממש', ממש הו'.
And that he should also reveal the quality of the body itself — from the Name Elokim.	וגם תגלה את המעלה שבגוף (משם אלקים) עצמו
And through this — there is also the ability to serve and affect the world , which was created in the Name Elokim (Bereishis 1:1), and to reveal that the world is a vessel for G-dliness — by turning all worldly matters into a vessel for fulfilling his mission in the world through observance of Torah and mitzvos.	ועל-ידי-זה — ישנו גם הכח לעבודה לפעל בעולם שנברא בשם אלקים), ולגלות שהעולם הוא כלי לאלקות, על-ידי-זה שהוא עושה מכל עניני העולם כלי, למלוי שליחותו בעולם בקיום התורה ומצוות
The revelation of the Shechinah in “the work of your hands” — in a manner of permanence and eternity , until there is made a dwelling for Him (for His Essence) in the lowest realms (Midrash Tanchuma, Naso 16), in the lowest that there is nothing lower than it.	גלוי השכינה במעשה ידיכם" באפן של קביעות ונצחיות, עד שנעשה דירה לו (לו לעצמותו) ותברך. בתחתונים 72, בתחתון שאין תחתון למטה ממנו
And the power for this comes — as stated above — from “A prayer of Moshe, the man of G-d,” from Moshe Rabbeinu and from the Moshe in every single Jew , who contains within him both elements of “Moshe” and “the man of G-d.”	והכח לזה בא, כאמור לעיל, מתפלה למשה איש האלקים", ממשה רבנו, וממשה שבכל אחד מישראל, "שיש בו את שני הענינים של משה" ואיש האלקים
And he blesses and draws down powers (in a manner of internal integration , as mentioned above) into the service of “the work of our hands” in both aspects — in revealing the light of the soul, the light of holiness, and in working with the vessel of the body and refining matters of the world.	והוא מברך וממשיך כחות (באפן של קליטה בפנימיות פנופר לעיל) בעבודה דמעשה ידינו" בשני הענינים – בגלוי אור הנשמה אור הקדושה, ובעבודה עם כלי הגוף, וברור עניני העולם
Both of them shall become “כוננה” — strengthening in a foundational manner the revelation of “the Foundation of foundations and Pillar of wisdoms” (Rambam, Yesodei HaTorah 1:1) — the initials of Havayah (beyond the Name Elokim) — within the reality of the world .	ששניהם יהיו כוננה", מחזק באפן יסודי הגלוי של יסוד היסודות ועמוד החכמות" 74 ראשי-תבות הו' (שלמעלה משם אלקים) במציאות העולם
That they will know and see that all things that exist — from heaven and earth and all that is between — exist only from the truth of His being (Rambam, Yesodei HaTorah 1:1), and “Havayah Elokim Emes” (Yirmeyahu 10:10) — He alone is the	שיודעים ורואים שכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו", והו' 75 אלקים אמת", הוא לבדו האמת כו' "על-דרך ואמת", הו' לעולם

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Truth, etc. [similar to: “And Havayah is truth forever” (Tehillim 117:2)]	
That this existing One is “the G-d of the world, Master of all the earth” (Yehoshua 3:11), until the point where “the earth will be filled with the knowledge of Havayah as the waters cover the sea” (Yeshayahu 11:9).	הַמְצוּי הַזֶּה הוּא אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ"6, עַד בְּאֵפֶן דְּמִלְאָהּ" הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הוֹנִי כַּמִּים לִים מְכֹסִים
(ח)	
The matter mentioned above regarding “a prayer of Moshe” — is found even more emphasized and revealed in our generation ,	הַעֲנֵנוּ הַנּוֹכַח לְעֵיל דְּתַפְלָה לְמֹשֶׁה - נִמְצָא יוֹתֵר בְּהַדְגָּשָׁה וּבְגִלּוּי בְּדוֹרֵנוּ זֶה
when we have the power of the prayers, blessings, and service of our Rebbeim, our Nesi'im — the extension of Moshe in every generation (Zohar III 273b),	כְּשִׁישְׁנוּ הַכֹּחַ שֶׁל הַתַּפְלוֹת וְהַבְּרָכוֹת וְהַעֲבוּדָה דְּרַבּוּתֵינוּ נִשְׁאַיְנוּ, אֶתְפַּשְׁטוּתָא דְּמֹשֶׁה בְּכָל דָּרָא וְדָרָא
up until the honor of the holiness of my teacher and father-in-law, the Rebbe — the Nasi of our generation — the extension of Moshe in our generation.	עַד כְּבוֹד קִדְשַׁת מוֹרֵי וְחָמֵי אֲדָמוֹ"ר נִשְׁיָא דוֹרֵנוּ, אֶתְפַּשְׁטוּתָא דְּמֹשֶׁה שְׁבִדוֹרֵנוּ
And particularly when we stand after forty years from his histalkus (passing) in the year 5710 (1950) — “Hashem has given you a heart to know, eyes to see, and ears to hear” (Devarim 29:3),	וּבִפְרָט שְׁעוֹמְדִים לְאַחֲרֵי אַרְבָּעִים שָׁנָה מִהֶסְתַּלְקוּת הַלּוּלָא שְׁלוֹ (בְּשָׁנַת תש"י), כְּאֲשֶׁר נָתַן ה' לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאָזְנוֹיִם לְשִׁמֹּעַ
“A person stands on the mind of his teacher” (Berachos 58a) —	קָאִי אִנְשׁ אֲנִי אֲדַעְתָּא דְּרַבֵּה
that he gives the power for the “Moshe” aspect within every single Jew in our generation —	שֶׁהוּא נּוֹתֵן אֶת הַכֹּחַ לְבְחִינַת מֹשֶׁה בְּכָל- אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּדוֹרֵנוּ
and particularly through the revelation of the inner dimension of Torah , to reveal that he is “Moshe, the man of G-d,”	וּבִפְרָט עַל-יְדֵי הַגִּלּוּי דְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה - לְגִלּוֹת שֶׁהוּא "מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים
and “May the pleasantness of Hashem our G-d be upon us... establish the work of our hands” — revelation of the level of Noam (inner dimension of Atik),	וְשׁוּיָהּ נֵעַם ה' אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ", גִּלּוּי בְּחִינַת נֵעַם (פְּנִימִיּוֹת), (עֲתִיק)
through learning Torah — especially Pnimiyyus HaTorah ,	עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וּבִפְרָט פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
and the work of spreading Torah and Yiddishkeit , and spreading the wellsprings outward , in a way that this effects “establish the work of our hands,” on every level in this ,	וְהַעֲבוּדָה דְּהַפְצַת הַתּוֹרָה וְהַיְיִדּוּת וְהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, בְּאֵפֶן שֶׁזֶה פּוֹעֵל כּוֹנְנָהוּ" כְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ", בְּכָל הַדְּרָגוֹת שְׁבִיזָה
beginning from service with himself — through the fact that each and every Jew reveals (through the power of the Nasi of our generation) that he is a shliach of the Holy One, blessed be He ,	הַחֵל מִהַעֲבוּדָה עִם עַצְמוֹ - עַל-יְדֵי-זֶה שְׁכַל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְגַלֶּה (בְּכַח דְּנִשְׁיָא דוֹרֵנוּ) שֶׁהוּא שְׁלוּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and a shliach of man (the supernal Man) — “like him” (cf. Shabbos 10a; Sanhedrin 98b) —	ושלוחו של אדם (העליון) כמותו (משה איש), האלקים
and this is accomplished when a Jew — as a shliach of Hashem — utilizes his powers for the service of Hashem, so that the powers are merely a vessel , a shliach ,	שנה נפעל על-ידי זה שיהודי - כשלוחו של הקדוש-ברוך-הוא - מנצל את כוחותיו לעבודת ה', כך ,"שהכחות הם רק כלי, שליח"
in order to fulfill the mission and will of Hashem — in the learning of Torah, both revealed and inner Torah, especially halachos in Torah — the level of Havayah within Torah (Zohar II 90b),	כדי למלאות שליחותו ורצונו של הקדוש-ברוך-הוא, כלמוד התורה, נגלה ותורה ופנימיות התורה כולל (ובמיוחד הלכות שבתורה) (בחינת הוי שבתורה)
like Sefer HaRambam and similar — and the fulfillment of mitzvos with hiddur (beauty) .	כמו ספר הרמב"ם [וכיצא-בזה], וקיום המצוות בהדור
And in this way he also influences the world — that all worldly matters become a vessel to fulfill Hashem's mission;	וכך הוא פועל גם בעולם, שכל עניני העולם נעשים כלי למלוי שליחותו של הקדוש-ברוך-הוא
and through the shliach doing his mission with completeness , using all his ten soul powers , this becomes Mashiach (Mashiach = shliach + ten); until the actual revelation of Mashiach , when there will be complete revelation — “May the pleasantness of Hashem our G-d be upon us...”	ועל-ידי זה שהשליח עושה את עבודתו בשלמות בצורה עשר כחותיו – הרי-זה נעשה משיח (בגימטריא שליח בצורה עשר), עד לגלוי של משיח בפעל, כשתהיה שלמות הגלוי ויהי נעם ה' אליקינו עלינו גו
(ט)	
In all of this there is an added emphasis in this year, 5751 , an acronym for: “It will be a year of ‘I will show you wonders’” (Tehillim 119:18, Shemos 34:10).	בכל זה נתוסף הדגשה יתרה בשנה זו, ה'תשנ"א, ראשי-תבות הנה תהא שנת נפלאות אראנו
The root of miraculous conduct comes from the Name Havayah , which is higher than natural conduct that comes from the Name Elokim (which has the same gematria as הטבע = “nature”).	השרש דהנהגה נשית בא משם הוי', שלמעלה מהנהגה (טבעית) שבאה משם אלקים (בגימטריא הטבע
The regular order in the world is natural conduct. But there are times when Hashem performs miracles , from the expression “to raise up a banner” (Yeshayahu 11:12), like “a miracle on the mountains” — which elevates and reveals G-dliness that is beyond creation , and also reveals the inner essence of natural conduct (which also comes from Hashem, from the Name Elokim).	הסדר הרגיל בעולם הוא ההנהגה הטבעית. אף ישנם זמנים שהקדוש-ברוך-הוא עושה נסים, מלשון ארים נטי כמו הנס על ההרים", שמעלה ומגלה אלקות שלמעלה מהבריאה, ומעלה ומגלה גם את הפנימיות דהנהגה הטבעית (שנה בא מהקדוש-ברוך-הוא, שם אלקים)*
Just as it was in the previous year, 5750 , acronym for: “It will be a year of miracles,” as has been spoken of many times about the wonders that were seen then.	כפי שהיה בשנה שעברה, ה'תש"נ, ראשי-תבות הנה תהא שנת נסים – כמדבר כמה פעמים, על-דבר הנסים שראו אז

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Following that comes an even higher innovation — “I will show him wonders,” as it is written concerning the true and complete Redemption : “As in the days of your exodus from Egypt, I will show him wonders” (Michah 7:15).	אחר-כך יִשְׁנוּ חֲדוּשׁ נִעְלָה יוֹתֵר – אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת", כְּמו־שֶׁכְּתוּב בְּנוֹגַע לְגֵאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה, שְׂכִימִי, "צִאֲתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת",
Wonders that are even beyond the level of the miracles of the Exodus from Egypt — meaning, there is an elevation even in the category of revealed miracles.	נִפְלְאוֹת אֲפִלּוּ בְּעֶרְךָ לְנִסִּים דִּיצִיאַת מִצְרַיִם, דְּהִנּוּ, "שְׁנַעֲשִׂית עֲלֶיהָ אֲפִלּוּ בְּעִנְיַן דְּאֲרִים נָסִי.
And in addition to this — it is in the manner of “I will show him wonders”: the wonders are revealed , in a way that one can see them with physical eyes .	וְנוֹסֵף לָזֶה – הֲרִי־זָה בְּאֶפֶן דְּאֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת": הַנִּפְלְאוֹת הֵן בְּגִלּוּי בְּאֶפֶן שִׁיכוּלִים לְרְאוּתָן בְּעֵינֵי בְּבִשָּׁר.
And even more: “I will show” — Hashem Himself shows the wonders, and it is therefore understood that this is beyond all measurement and limitation , and also — that everything becomes revealed , the truth and the inner essence of natural conduct becomes visible, and the complete revelation of miraculous conduct, up to and including the revelation of that which is completely wondrous.	וַיִּתְּרָה מִיּוֹ – אֲרָאֵנוּ", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲצֻמוֹ מֵרָאָה אֶת הַנִּפְלְאוֹת, וּמוֹבֵן אִם-כֵּן שֶׁזֶּה לְמַעַל מִכָּל מִדְּיָה וְהַגְבָּלָה, וְגַם – שֶׁהַכֹּל מִתְגַּלֶּה, נִרְאִית הָאֲמִתּוּת וְהַפְּנִימִיּוּת דְּהַתְּהַלְּהָה הַטְּבָעִית", וְהַגְלִי הַמְּלֵא דְּהַתְּהַלְּהָה הַנִּסִּית, עַד – גַּם הַגְלִי שֶׁל מָה שֶׁלֹּא מִי שֶׁלֹּא
Based on this , it is understood that by standing in a year of “ I will show you wonders ”, it emphasizes even more the blessing of Hashem , which is drawn through “A prayer of Moshe, the man of G-d” (Tehillim 90:17), in all matters:	עַל-פִּי־זֶה מוֹכֵן, שֶׁבְּעֲמֻדָּנוּ בִּשְׁנַת נִפְלְאוֹת אֲרָאֵנוּ" - מִדְּגֻשָּׁת בְּיוֹתֵר הַבְּרָכָה דְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַמְשֶׁכֶת "עַל-יְדֵי תִפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים
“May the pleasantness of Hashem our G-d be upon us” — so that “the work of our hands He establishes,” both in natural conduct (Elokim), where weekday and natural matters become “He establishes it,” up to the point of wonders ;	וַיְהִי נָעִם ה' אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ" – שְׁנַעֲשֶׂה וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ" הֵן בְּהַתְּהַלְּהָה הַטְּבָעִית (אֱלֹקִים), שֶׁבְּעִנְיַן הַחֹל (וְהַטְּבַע שֶׁלּוֹ נַעֲשֶׂה כּוֹנֵנָהוּ" (עַד בְּאֶפֶן שֶׁל נִפְלְאוֹת
and even more: “and the work of our hands — establish upon us” even in miraculous conduct (Havayah), that even in Shabbos conduct and that which is beyond nature, Hashem shows open miracles —	וַיִּתְּרָה מִיּוֹ – וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ" אֲפִלּוּ בְּהַתְּהַלְּהָה הַנִּסִּית (הַיּוֹ), שֶׁאֲפִלּוּ בְּהַתְּהַלְּהָה הַשְּׁבִתִּית" וְלְמַעַל מִדְּרָךְ הַטְּבַע שֶׁלּוֹ מֵרָאָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא – נִסִּים גְּלוּיִים
and as He has already begun to show, and continues to show with greater uplift and might, to each and every person , also in his individual life ,	וּכְפִי שֶׁכָּבֵר הַתְּחִיל לְהִרְאוֹת, וּמִמְשִׁיף לְהִרְאוֹת בְּיָתֵר, שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עַז, לְכָל אֶחָד וְאֶחָת, גַּם בְּחַיּוֹ הַפְּרָטִיִּים
and elevates Bnei Yisrael (and the work of our hands) above their previous status and condition — even how they were in a “year of miracles” (when they were already elevated) —	וּמַעַל אֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל (וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ) לְמַעַל מִמַּעַמָּדָם וּמִצִּבָּתָם אֲפִלּוּ בְּשָׁהִיּוֹ בִּשְׁנַת נִסִּים (שֶׁגַּם אָז הָיוּ בְּנִעְלָה

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

and in a manner of “ wonders I will show ” — that one sees it openly, points with his finger and says “this” (cf. Mechilta Beshalach, Shmos 15:2).	ובאפן דף (נפלאות) ארצנו שרואים זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה
And further: the order of the letters of the year number is: חשנ"א — first “wonders,” then “I will show”;	ולהוסיף: סדר האותיות דמספר השנה הוא (תשנ"א), קדם נפלאות ואחר כך ארצנו
but Bnei Yisrael also changed and added to the order — saying “ I will show you wonders ” (in the language of the verse).	אבל בני ישראל (גם) שנו והוסיפו את הסדר, שיאמרו. (ארצנו נפלאות) (כלשון הכתוב
And one can say the distinction: in “wonders I will show,” the main emphasis is on the wonders , and the wonders — “I will show” — are seen in a way of ease and serenity ;	ונש' לומר החלוק בזה: בנפלאות ארצנו עקר ההדגשה הוא על הנפלאות, והנפלאות — ארצנו, רואים אותם באפן של ואיה
but in “I will show you wonders,” the emphasis is on “ I will show ” — that Hashem Himself shows, in a way of vision , the truth and the inner essence of everything;	ובארצנו נפלאות עקר ההדגשה הוא על הארצנו, שהקדוש ברוך הוא עצמו מראה באפן דראיה — את האמת והפנימיות של כל דבר
and when it is in the way of “I will show” (through Hashem Himself) — one automatically sees that it is all wonders (both the concealed and revealed conduct, past miracles and future ones).	וכשזה באפן דארצנו (על ידי הקדוש ברוך הוא עצמו) רואים (בדרך ממילא) שכל זה הוא - נפלאות (הן ההנהגה המבעית, והן ההנהגה הנסית, הן המארכות שבעבר והן הנפלאות שיהיו בעתיד
Until it becomes “I will show” — the revelation and vision in Hashem Himself , so to speak — “and your eyes shall see your teacher” (Yeshayahu 30:20), a vision with fleshly eyes , until this penetrates even the natural conduct and physicality of the Jew .	ועד שנעשה ארצנו - הגלוי והראה בהקדוש ברוך הוא עצמו, כביכול - והיו עיניך ראות את מוריך, ראיה בעיני בשר, עד שזה חודר גם את ההנהגה הטבעית והגשמיות של יהודי
And when there is “I will show” in “May the pleasantness of Hashem be upon us” — even in Hashem Himself, one sees that everything, whether natural or miraculous , is wonders — “He establishes it” of Hashem.	וכאשר ישנו הארצנו בוייה נעם ה' אלקינו עלינו, עד (הקדוש ברוך הוא עצמו, רואים שהכל בין טבע, בין נס) הוא נפלאות (פונגהו) של הקדוש ברוך הוא
(י)	
In the very year of “I will show you wonders,” this is even more emphasized in the month of Nissan , which alludes to an increase of miracles — miracles even in comparison to other miracles (along the lines of the wonders of the future , as mentioned above).	בשנת ארצנו נפלאות גופא הרי זה מדגש עוד יותר בחדש ניסן, שמורה על נטי נסים, נסים אפילו בערך (לנסים) על דרך הנפלאות דלעתיד לבוא כנזכר לעיל

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And in the month of Nissan itself — after Shabbos HaGadol , in which a great miracle occurred (greatness in the miracle itself), and already after the 10th of Nissan (when the great miracle actually took place on the Shabbos before Pesach, the 10th of Nissan)...	ובחדש ניסן עצמו – לאחר שבת הגדול, שנעשה בו נס גדול" (גדלות בנס עצמו), וכבר אחרי עשירי בניסן (בשהנס גדול" קרה בפעל, בשבת לפני פסח עשירי בניסן),
...and we already find ourselves in the light of the 11th of Nissan , the day of the Nasi of Asher , whose theme is: "He gives delicacies of the king."	ונמצאים כבר באור לעשיתי עשר יום" בחדש ניסן, "הנשיא לבני אשר", שענינו הוא והוא יתן מעדני מלך
Every single Jew is blessed — even in the final moments of exile — with " king's delicacies ", meaning delight ("May the pleasantness...") and specifically the king's delicacies : complete delight, both in the physical and in the spiritual.	כל־אחד ואחד מישראל מתברך – עוד ברגעים האחרונים של הגלות – במעדני מלך, ענין התענוג (ויהי נעם), ומעדני מלך דוקא
This includes king's delicacies in avodas Hashem , drawing down delight also into the order and perfection of Divine service — of "king" whose acronym is mo'ach – lev – kaveid (mind, heart, liver): the mind ruling the heart , and then it extends to the liver (source of blood, and "the blood is the soul") —	שלמות התענוג, הן בגשמיות והן ברוחניות, כולל מעדני מלך בעבודת ה', המשכת תענוג גם בסדר ושלמות העבודה דמלך ראשי־תבות מלך לב כבד", מלך שליט על הלב, ואחר־כך הרייזה נמשך בכבד (מקור), (הדם, הדם הוא הנפש"י
Thus, there is a complete configuration and condition where even in this there is added blessing: the person is drawn by the delight — "king's delicacies."	כך שישנו שלמות ציור ומצב שגם בזה נפעלת תוספת (ברכה, האדם מהמשכת התענוג (מעדני מלך
And it is revealed that every Jew is a " prince " — a child of the King , even the King Himself ...	ומתגלה שכל אחד ואחד מישראל הוא בן מלך (ועד מלך עצמו
The King is the Holy One , Blessed be He , and as it is written: "And all your children will be taught by Hashem" (Yeshayahu 54:13), this refers to every single Jew (who is included in "your children"). And as this matter is explained in the wedding discourses of my teacher and father-in-law, the Rebbe:	י המלכים הקדוש־ברוך־הוא, וכמו שפתיב וכל בניו למידי הני", שזה קאי על כל־אחד ואחד מישראל (שנקלל בבניו") - וכמבאר הענין דכל בניו גו" בדרושי חתונה דכבוד־קדשת מורי ורבי אדמו"ר
Being a son of the King , he receives the king's delicacies in completeness — the perfection of pleasure .	ולחיותו בן מלך הריי־הוא מקבל מעדני מלך בשלמות, שלמות התענוג
And it is appropriate to add and connect this with the well-known statement of the Baal Shem Tov , that every single Jew is precious before Hashem like an only child born to elderly parents in their old age .	ויש להוסיף ולקשר זה עם המאמר הידוע של הבעל־שם־טוב, שכל־אחד ואחד מישראל יקר אצל הקדוש־ברוך־הוא כבן יחיד שנולד להורים זקנים לעת זקנותם

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

Although this parable of “elderly parents at the time of their old age” seems difficult to understand with regard to Hashem — as our Sages say (Chagigah 13b): “Is there old age before Him?!”	דלכאורה, אינו מובן המשל מהורים זקנים לעת זקנותם על הקדוש-ברוך-הוא, ובקשון חכמינו-ל:?! מי איבא זקנא קמה
And it can be said, based on what is known, that the term “Zakein” (Elder) is connected with wisdom and even with Atik Yomin (Ancient of Days, Daniel 7:9) — since Atik is derived from “Zakein,” as it is written: “ <i>And Atik Yomin sat...</i> ” (Daniel 7:9). It refers to the inner dimension of Kesser , up to the essence of Atik , the Essence of Delight (the level of “eleven,” “one that is beyond reckoning”). [Zohar III:288a]	ויש לומר, על-פי הידוע ד"זקן" קשור עם (חכמה, ועד עם) עתיק יומין, כיון ש"עתיק" הוא מלשון זקן, כמו שפירשנו "ועתיק יומין יתב", פנימיות הקתר, עד עם פנימיות "עתיק" — עצמות התענוג (בחנינת אחד עשר — חד ולא בחשבוני).
And it can be said that the parable mentioned above (that a Jew is like an only child born to elderly parents in their old age) alludes to the fact that the Jew is connected with the level of “Zakein” (Atik) above, which is completely one with the Divine Essence — as it says: “ <i>Yisrael and the Holy One Blessed be He are entirely one</i> ”. [Zohar III:73a]	ויש לומר שהמשל הנזכר לעיל (שהיהודי הוא בן יחיד שנולד להורים זקנים כו') מרמז איך שהיהודי קשור עם בחנינת "זקן" (עתיק) שלמעלה, שהוא דבר אחד עם "עצמות ומהות" — "ישראל וקדשא-ברוך-הוא כלא חד
Therefore, he (the King's son) draws down the king's delicacies , even the Essence of Delight — Atik.	ולכן נמשך אליו (לכן המלך) מעדני מלך — גם עצמות (התענוג עתיק).
Particularly through this, that Bnei Yisrael increased in Torah study in general , and especially in the study of Pnimius haTorah (the inner dimension of Torah), this draws down the revelation of Atzmus Atik within the Jewish people. [Torah Or, Terumah]	ובפרט על-ידי-זה שבני-ישראל הוסיפו בלימוד התורה בכלל, כולל ובמיוחד — למוד פנימיות התורה, שעל-ידי זה נעשית המשכת הגלוי ד"עצמות עתיק" בבני-ישראל.
And certainly, they will continue to increase in Torah learning, especially Pnimius haTorah, and in performing mitzvos in a manner of beauty and elevation — beyond measure and limitation. And even in this itself, they increase more and more, going from strength to strength (Tehillim 84:8)...	ובטח ימשיכו להוסיף בלימוד התורה ובפרט פנימיות התורה — וגם בקיום המצוות בהדור באפן שלמעלה ממדידה והגבלה, ובזה גופא — מוסיפים יותר ויותר, "ילכו מחיל אל חיל".
...without regard for how miraculous the conduct has already been until now — even when it was elevated and wondrous — yet now, they rise higher and higher in the mode of “wonders” in the Torah itself: “Uncover my eyes that I may behold wonders from Your Torah” (Tehillim 119:18), until they reach Niflaos Ar’enu .	שמבלי הכט על ההנהגה עד עתה באפן ד"נס", ו"ארים נסי", מרומם לגבי הנהגתו הנסית הרגילה שלפני-זה, הרי-הוא עולה מעלה מעלה באפן ד"נפלאות" שבתורה — "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", עד "נפלאות". אראנו.

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And more than that — “ Ar’enu Niflaos ”, that the learning of Torah is in a manner of vision — up to a vision in G-dliness , in the Giver of the Torah (“ <i>And your eyes shall behold your teacher</i> ” — Yeshayahu 30:20). And this brings about the revelation of wonders in the Torah .	ויתרה מזו — “ארענו נפלאות”, שיִשְׁנו למוד התורה באפן של ראיה, עד ראיה באלקות, ב”נותן התורה” — “והיו עיניך ראות את מוריד”, וזה מביא את הגלוי ב”נפלאות” בתורה.
And through this, one receives measure for measure , and even many times over , from the Holy One, blessed be He:	ועל־ידי־זה מקבלים מדה כנגד מדה, וכמה פעמים כמה, מהקדוש־ברוך־הוא
that “ Ar’enu Niflaos ” occurs literally — the Holy One, blessed be He Himself , shows the person, in a way of “ <i>He points with His finger and says: This!</i> ”	ש”ארענו נפלאות” בפשוטו — הקדוש־ברוך־הוא עצמו: “מראה לו, באפן דמראה באצבעו ואומר ”זה
“Here you have the miracles and the wonders that I, the Holy One, blessed be He, have given you” — like elderly parents giving to their only son born in their old age — from the level of Atikah Kadisha (The Holy Ancient One).	הנה יש לך את הנסים והנפלאות שאני, הקדוש־ברוך־הוא, נתתי לך”, כמו “הורים זקנים” שנותנים לבן יחיד שנולד לעת זקנותם”, מבחינת “עתיקא קדישא”.
And even more, the Holy One, blessed be He Himself , is revealed, and what is He “occupied with,” as it were (or not even “as it were”)? — with Ar’enu , showing each and every Jew wonders .	ועד שהקדוש־ברוך־הוא עצמו נמצא בהתגלות, ובמה הוא עסוק — בביכול (או בלי בביכול) — עם “ארענו”, “להראות לכל־אחד ואחד מישראל ”נפלאות
That even what has happened with them until now — that too was wonders , and how much more so the wonders that will come afterward , following this Ar’enu .	שגם מה שקרה עמו עד עתה — הנה זה “נפלאות”, ועל־אחת כמה וכמה — ה”נפלאות” שבאים לאחר־מכן (“אחרי ה”ארענו
And up to the wonders in the true and complete redemption , in a manner of “ Ar’einu ”, and following that come even higher wonders , etc., without end .	ועד הנפלאות בגאולה האמתית והשלמה, ובאפן ד”ארענו”, ולאחר־מכן באים “נפלאות” נעלים יותר. וכו' עד אין סוף.
(י"א)	
11. And all this is increased further through the fact that right now (as is the custom) every individual present here (and through them—all of Israel) is appointed as a Shaliach Mitzvah in the Mitzvah of Tzedakah , which is equal to all the mitzvos [Bava Basra 9a].	בכל זה מתווסף על־ידי־זה שנסים עתה (פרגיל) בעשיית כל־אחד ואחד מהנוכחים כאן (ועל ידם - את כלל ישראל) לשליח מצוה במצות הצדקה (ששקולה כנגד כל המצוות).
And as said earlier: that through this, each individual Jew , as G-d’s emissary , utilizes his ten faculties fully in fulfilling his mission, he then brings about Mashiach —for “ Shaliach ” with the added ten equals “ Mashiach ”.	וכמדובר לעיל, שעל־ידי־זה שכל־אחד ואחד מישראל כשלוחו של הקדוש־ברוך־הוא, ינצל את עשר פחותיו בשלמות במלוי שליחותו — מביא הוא (שליח) בצירוף “עשר — בגימטריא) “משית

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And not just Mashiach in potential (as in the gematria), but in literal and revealed form, with sensory vision .	ונוסף על גימטריא (שהוא כהעלם) – בגלוי ממש, בראיה חושית.
And immediately and literally , Mashiach takes out all Israel from exile : with our youth and our elders, our sons and our daughters [Shemos 10:9], to the true and complete redemption.	ותכף ומיד ממש מוציא "משיח" את כלל ישראל מהגלות: בנעריו ובזקנינו, בבנינו ובבנותינו – בגאולה. העצמית והשלמה.
And we go to the Holy Land, to Jerusalem the Holy City, to the Holy Mountain, to the Third Temple , " Mikdash Ado-nai, which Your hands established " [Shemos 15:17].	והולכים לארץ הקדש, לירושלים עיר הקדש, להר הקדש, לבית המקדש השלישי – "מקדש ה' כוננו".
Where there is the ultimate completion of all the blessings of "Tefillah l'Moshe Ish HaElokim" – and " Ma'aseh yadeinu konenah aleinu uMa'aseh yadeinu koneneihu " [Tehillim 90:17].	ששם ישנם בתכלית השלמות כל הברכות ד"תפלה למשה איש האלקים" – "ומעשה ידינו כוננה עלינו". "ומעשה ידינו כוננהו".
Just like Moshe's (and Aharon's) blessing regarding the Divine Presence dwelling in the Mishkan: " They blessed the people, " " Let the pleasantness of Hashem our G-d be upon us, " "May the Shechinah rest upon the work of your hands." [Rashi on Vayikra 9:23]	בברכת משה (ואהרן) בנוגע להשקעת השכינה – במשכן – "ויברכו את העם", "ויהי נעם ה' אלקינו". "עלינו", "יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם".
That the completion of " May the Shechinah rest upon your handiwork " will be in the Third Temple , and when it will be built, Moshe and Aharon will be with us .	שהשלמות ד"תשרה שכינה במעשה ידיכם" תהיה בבית המקדש השלישי, וכשיבנה – משה ואהרן יהיו עמנו.
That the completion of " May the Shechinah dwell upon the work of your hands " will be in the Third Beis HaMikdash , and when it is built— Moshe and Aharon will be with us , and it will be achieved (in the pattern , but on a higher level than) what occurred at the time of the Shechinah's resting in the Mishkan: " And all the people saw, and they sang, and they fell upon their faces " [Vayikra 9:24]—a revelation of G-dliness in a manner of vision , to the point that it evokes song , and a revelation higher than inner feeling (until they fell on their faces).	שהשלמות ד"תשרה שכינה במעשה ידיכם" תהיה בבית המקדש השלישי, וכשיבנה – משה ואהרן יהיו עמנו; ונפעל (בדגמת – אבל בעליה ובהוספה לגבי – מה שהיה בעת השקעת השכינה במשכן): "וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם" – גלוי אלקות באופן של ראיה, עד שנה מעורר אצלם רנה, וגלוי כזה שגבוה "יותר מפנימיות – עד ש'ויפלו על פניהם".
May it be His will, that even through our final deeds and avodah in these last moments of exile , there shall be the Shechinah's resting upon the work of your hands , including through the mission of giving tzedakah now —	ויהי רצון, שעוד במעשינו ועבודתנו האחרונים ברגעים האחרונים של הגלות – תהיה השקעת השכינה במעשה ידיכם, כולל בפליחות לצדקה שיתנו עתה.

The Rebbe

Sichas Nun Alef

Yud Alef Nissan

And from the double expression “Tefillah l’Moshe Ish HaElokim” , we derive the power to effect the double expression of “Maaseh yadeinu konenah aleinu, uMaaseh yadeinu koneneihu” —in our current actions and efforts—	ומהכפל "תפלה למשה איש האלקים" – ישנו הכח לפעל את הכפל ד"ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו" – במעשינו ועבודתנו עתה
And Moshe and Aharon are with them too —the quality of Moshe (and Aharon—of the seven shepherds of Israel) that exists within every Jew: men, women, and children.	וישנו גם משה ואהרן עמם – בחינת משה (ואהרן – מושבעה רועי ישראל) שבכל אחד מישראל – אנשים, נשים וטף.
And immediately, literally — “Awaken and sing, you who dwell in the dust” (Yeshayahu 26:19), and Moshe and Aharon with them in the most literal sense, souls in bodies , together with all the Jewish people , and immediately, literally — “And establish the work of our hands” in the Sanctuary of the Lord, which Your hands established ” (Shemos 15:17).	ותבא ומיד ממש – "הקיצו ורננו שכני עפר", ומשה ואהרן עמם בפשטות, נשמות בגופים, יחד עם כל בני־ישראל; ותבא ומיד ממש – "ומעשה ידינו כוננהו". "ב"מקדש ה' כוננו ידיך".
[His holy honor, the Rebbe, shlita, gave to each and every person present—may they live—a dollar bill to give (or its exchange) to tzedakah .]	כבוד־קדושתו של כבוד קדשת אדמו"ר שליט"א נתן לכל־אחד ואחד מהנוכחים שיהיו שטר של דולר, לתתו [או חלופו] לצדקה